

Î N C H E I E R E

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu,

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” către APLP nr. 50/312 COOP cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către APLP nr. 50/312 COOP și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 19 iulie 2016, SA „Termoelectrica” s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune către APLP nr. 50/312 COOP, solicitând încasarea din contul ultimei a sumei de 334 032, 60 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică, calculată pentru perioada 01 noiembrie 2015 - 31 martie 2016, precum și a sumei de 85 834, 92 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01 martie 2015 - 31 mai 2016.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, în baza contractului nr. 5219 din 16 iulie 2008 de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă, încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP nr. 50/312 COOP, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termoelectrica” la obiectele asociației-pârâte. Conform pct. 4.2 al contractului menționat, furnizorul, lunar înaintează consumatorului conturile de plată în care este reflectată cantitatea de energie termică consumată pentru luna calendaristică cu divizarea pe tipuri de consum și suma datoriei pentru energia termică consumată în lunile precedente. Conturile de plată recepționate, urmează a fi achitate de Consumator pînă la data de 30 a lunii următoare.

Reclamanta a indicat că, consumatorul nu și-a onorat obligațiile contractuale și, ca rezultat, nu a achitat creanța debitoare pentru utilizarea energiei termice, acumulând o datorie pentru perioada 01 noiembrie 2015 - 31 martie 2016, în mărime de 334 032, 60 de lei, confirmată prin informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică, de facturile și bonurile de control.

SA „Termoelectrica” a susținut că, în pofida faptului că, de către acesta au fost îndeplinite cerințele privitor la procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, prin expedierea reclamației nr.79/3307 din 06 iunie 2016, aceasta a fost lăsată de către APLP nr. 50/312 COOP fără examinare.

Ulterior, prin cererea de concretizare a pretențiilor, SA „Termoelectrica” a solicitat încasarea din contul APLP nr. 50/312 COOP a sumei de 236 686, 36 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică, calculată pentru perioada 01 noiembrie 2015 - 31 martie 2016, a sumei de 85 834, 92 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01 martie 2015 - 31 mai 2016, precum și încasarea taxei de stat în mărime de 12 596, 02 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 15 iunie 2017, acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” a fost admisă integral, în sensul invocat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, a fost respins apelul declarat de către APLP nr. 50/312 COOP și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 15 iunie 2017.

La 12 aprilie 2018, APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului declarat, APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în

detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către APLP nr. 50/312 COOP prin intermediul avocatului Tarlapan Artur.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu